Instanța de fond: Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni (jud. Veaceslav Caragia)
Dosarul nr. 2ri-436/25 (2-25147705-02-2ri-11112025)

Republica Moldova
Curtea de Apel Centru
D E C I Z I E

02 aprilie 2026 mun. Chişinău

Completul specializat în examinarea acţiunilor în contencios administrativ și în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice din cadrul Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții de Apel Centru

Având în componenţa sa:
Preşedintelecompletului, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorii Ghedrovici Nicolae şi Bostan Angela

A judecat în ordinea art.426 CPC RM, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, în baza recursului și a referinței, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților, cererea de recurs depusă de creditorul ”ELECTROMOTOR-SERVICE” S.R.L., împotriva încheierii Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 23 octombrie 2025, prin care a fost restituită cererea introductivă depusă de ”ELECTROMOTOR-SERVICE” S.R.L. cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate față de societatea cu răspundere limitată „TRUCK PETROL”,

Audiind raportul judecătorului Bostan A., în baza materialelor cauzei şi argumentelor recursului, Completul judiciar

c o n s t a t ă :

Obiectul acțiunii, circumstanțele cauzei.

La data de 20 octombrie 2025, avocatul Buhnaci Tudor acționînd în interesul creditorului „ELECTROMOTOR-SERVICE” S.R.L. a depus o cerere întroductivă cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul „TRUCK PETROL” S.R.L.

În motivarea cererii indică că creditorul „ELECTROMOTORSERVICE” S.R.L. deține față de patrimoniul debitorului „TRUCK PETROL” S.R.L., creanțe în sumă totală de 13 539 745,41 lei, dintre care suma în mărime de 11 372 250,00 lei constituie datoria de bază restantă (corpul datoriei – sumei împrumutului

bănesc) conform tranzacției nr.01/09 din 23 septembrie 2022 mediată de mediatorul autorizat al Centrului de Mediere, Lefter Dumitru și suma de 2 167 495,41 lei reprezintă dobînda de întîrziere.

Indică că, creanțele sunt confirmate prin tranzacția nr.01/09 din 23 septembrie 2022 mediată de mediatorul autorizat al Centrului de Mediere, Lefter Dumitru. A fost remis debitorului notificare prealabilă cu solicitarea achitării datoriei scadente, cu avertizarea adresării în instanța de judecată a cererii întroductive privind intentarea procesului de insolvabilitate.

Mai indică avocatul Buhnaci Tudor, că prin Tranzacția nr.01/09 din 23 septembrie 2022 mediată de mediatorul autorizat al Centrului de Mediere, Lefter Dumitru, între S.R.L. „ELECTROMOTOR-SERVICE", în calitate de Creditor, „TRUCK PETROL" S.R.L. în calitate de Debitor, S.R.L. „ELECTROMOTOR-SERVICE" în calitate de Fidejusor și cet.Alec Ignat în calitate de Fidejusor, a fost agreată soluționarea amiabilă a litigiului privind neonorarea obligațiunilor de plată a datoriei rezultate din contractul de împrumut nr.8/11/19 din 08.11.2019, contractul de împrumut nr.01/01/20 din 31.01.2020 și contractul de cesiune a creanței nr.03c/19 din 14 august 2019, și conform angajamentelor asumate „TRUCK PETROL" S.R.L. s-a obligat să achite suma totală de 42 500 000,00 lei, conform graficului prevăzut la pct.4.4 din Tranzacție, care nu a fost realizată cu succes.

Menționează că creditorul „ELECTROMOTOR-SERVICE" S.R.L. are un interes legitim în intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul „TRUCK PETROL" S.R.L., deoarece creditorul deține față de debitor o creanță certă, lichidă și exigibilă, în sumă totală de 13 539 745,41 lei, dintre 2 care suma în mărime de 11 372 250,00 lei constituie datoria de bază restantă (corpul datoriei -sumei împrumutului bănesc) conform tranzacției nr.01/09 din 23 septembrie 2022 mediată de mediatorul autorizat al Centrului de Mediere, Lefter Dumitru și suma de 2 167 495,41 lei reprezintă dobînda de întîrziere.

Drept urmare, reprezentantul creditorului „ELECTROMOTOR-SERVICE" S.R.L. solicită admiterea spre examinare a cererii întroductive și aplicarea măsurilor de asigurare, cu numirea în calitate de administrator provizoriu / administrator al procesului de insolvabilitate / lichidator a Dnei Ciobanu Daniela, deținătoarea autorizației Ministerului Justiției nr.126 din 14.01.2015, intentarea procesului de insolvabilitate față de „TRUCK PETROL" S.R.L., IDNO 1018600035000, cu sediul în r-nul Ialoveni s.Gangura, admiterea și validarea creanțelor creditorului „ELECTROMOTOR-SERVICE" S.R.L. față de patrimoniul debitorului „TRUCK PETROL" S.R.L. în sumă totală de 13 539 745,41 lei, dintre care suma în mărime de 11 372 250,00 lei constituie datoria de bază restantă (corpul datoriei – sumei împrumutului bănesc) conform tranzacției nr.01/09 din 23 septembrie 2022 mediată de mediatorul autorizat al Centrului de Mediere, Lefter

Dumitru, ca creanțe chirografare de rangul V și suma de 2 167 495,41 lei ce reprezintă dobînda de întîrziere ca creanțe chirografare de rangul VI, cu includerea și admiterea spre validare a creanțelor în tabelul preliminar și definitiv al creanțelor creditorilor împotriva patrimoniului debitorului „TRUCK PETROL" S.R.L.

Soluţia procesuală a instanţei de fond ce constituie obiect al recursului.

Prin încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 23 octombrie 2025, a fost restituită cererea introductivă depusă de către avocatul Buhnaci Tudor în interesul creditorului „ELECTROMOTOR-SERVICE" S.R.L. cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul „TRUCK PETROL" S.R.L. IDNO 1018600035000, cu sediul MD-7721, s.Gangura r-l Ialoveni, RM.

Sa remis avocatului Buhnaci Tudor, încheierea în cauză și cererea depusă cu toate înscrisurile anexate.

Sa explicat deponentului că restituirea prezentei cereri nu exclude posibilitatea adresării repetate în judecată cu aceeași cerere, împotriva aceluiași debitor, cu același obiect şi aceleași temeiuri, dacă vor fi lichidate încălcările.

Argumentele recurentului vis-à-vis de pretinsa ilegalitate a actului judiciar şi solicitările acestuia.

Nefiind de acord cu încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 23 octombrie 2025, creditorul „ELECTROMOTOR-SERVICE" S.R.L., prin avocatul Buhnaci Tudor, a declarat recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a încheierii și restituirea cauzei spre rejudecare.

În motivarea recursului, a susținut că prima instanță a interpretat eronat art. 18 alin. (4), art. 20 alin. (2) lit. d) și art. 22 alin. (1) din Legea insolvabilității nr. 149/2012, confundând verificarea regularității cererii introductive cu examinarea temeiniciei creanței.

Recurentul a arătat că la cererea introductivă au fost anexate înscrisurile referitoare la raportul obligațional, tranzacția de mediere nr. 01/09 din 23 septembrie 2022, procesul-verbal de încetare a medierii, notificarea prealabilă adresată debitorului, notificarea Serviciului Fiscal de Stat și calculul dobânzii de întârziere. În opinia sa, cerințele de ordin procedural erau astfel respectate.

A argumentat că suma de 13 539 745,41 lei, solicitată în prezenta cauză, nu constituie o creanță distinctă de cea în cuantum de 42 500 000 lei care a făcut obiectul tranzacției mediate, ci reprezintă soldul rămas după executarea parțială a aceleiași obligații. Potrivit recurentului, au fost efectuate plăți în sumă de 31 127 750 lei, iar diferența de 11 372 250 lei constituie datoria principală restantă, la care se adaugă dobânda de întârziere calculată în sumă de 2 167 495,41 lei.

A mai invocat faptul că tranzacția de împăcare a fost confirmată prin încheierea Judecătoriei Hîncești din 20 februarie 2024, în dosarul nr. 2i-16/2023, împrejurare care nu înlătură posibilitatea sesizării ulterioare a instanței de

insolvabilitate în cazul neexecutării obligațiilor asumate. Recurentul consideră că legea nu impune repetarea medierii pentru fiecare tranșă restantă sau pentru fiecare diminuare a soldului obligației.

Verificarea termenului de declarare a recursului.

Potrivit art. 8 alin. (2) din Legea insolvabilității, încheierile instanței de insolvabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile de la data comunicării și numai în cazurile expres prevăzute de lege. Art. 22 alin. (1) din aceeași lege prevede expres posibilitatea atacării cu recurs a încheierii de restituire fără examinare a cererii introductive.

Încheierea contestată a fost pronunțată la 23 octombrie 2025, iar cererea de recurs este datată 05 noiembrie 2025 și poartă ștampila de recepționare din 06 noiembrie 2025. Prin urmare, chiar raportat la data pronunțării încheierii, recursul a fost depus în interiorul termenului legal de 15 zile.

Aprecierea instanței de recurs a argumentelor părților și a cadrului legal aplicabil situației litigioase.

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs și a materialelor cauzei, în coraport cu normele de drept aplicabile, Completul judiciar consideră necesar de a admite recursul, de a casa integral încheierea primei instanțe și de a restitui problema soluționată prin încheiere spre rejudecare, din următoarele considerente.

Potrivit art. 356 din Codul de procedură civilă, cererea de declarare a insolvabilității se judecă potrivit normelor generale ale codului, cu excepțiile și completările stabilite de legislația insolvabilității. În conformitate cu art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității nr. 149/2012, procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și ale legii speciale.

Conform art. 424 alin. (1) și art. 426 alin. (3) CPC, curțile de apel examinează recursurile împotriva încheierilor judecătoriilor, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Potrivit art. 427 lit. b) CPC, instanța de recurs este în drept să admită recursul, să caseze integral sau parțial încheierea și să restituie spre rejudecare problema soluționată prin încheierea casată.

Potrivit prevederilor art. 5 alin. (1) din Legea insolvabilității, cererea de intentare a procesului de insolvabilitate se examinează de către instanţa de judecată (instanţa de insolvabilitate) în conformitate cu competenţa jurisdicţională stabilită în Codul de procedură civilă şi în prezenta lege. (2) Instanţa de insolvabilitate dispune de competenţă exclusivă la judecarea, în cadrul procesului de insolvabilitate, a litigiilor ce ţin de masa debitoare. Dacă partea interesată invocă existenţa unui litigiu de drept referitor la masa debitoare, instanţa de insolvabilitate va judeca această cauză într-un proces separat, în procedură contencioasă, conform

Codului de procedură civilă. (3) Instanţa pe al cărei rol se află cauza de insolvabilitate examinează din oficiu toate circumstanţele relevante cauzei. (4) Încheierile judecătorești pot fi adoptate şi fără citarea părţilor dacă prezenta lege nu prevede altfel în mod expres. (5) Principalele competenţe ale instanţei de insolvabilitate în cadrul prezentei legi sînt: a) pronunţarea motivată a hotărîrii de intentare a procesului de insolvabi-litate şi, după caz, de intrare în insolvabilitate atît prin procedura falimentului, cît şi prin procedura de restructurare a debitorului; b) examinarea obiecţiilor debitorului împotriva cererii introductive a creditorilor şi judecarea obiecţiilor creditorilor împotriva intentării procedurii; c) desemnarea administratorului provizoriu și fixarea remunerației lui, desemnarea administratorului insolvabilităţii sau, după caz, a lichidatorului care va administra procedura pînă la confirmarea ori, după caz, pînă la înlocuirea sa de către adunarea creditorilor, precum şi stabilirea atribuţiilor lui pentru această perioadă; d) destituirea sau acceptarea cererii de demisie a administratorului insolvabilităţii/lichidatorului;e) ridicarea dreptului debitorului de a îşi mai conduce activitatea;f) tragerea la răspundere a membrilor organelor de conducere care au contribuit la insolvabilitatea debitorului, precum şi sesizarea organelor de urmărire penală în legătură cu faptele reprobabile săvîrşite de aceştia; g) judecarea acţiunilor introduse de administratorul insolvabilităţii/lichidator privind nulitatea actelor juridice încheiate de către debitor anterior intentării procesului; h) soluţionarea contestaţiilor debitorului, ale comitetului creditorilor ori ale oricărei persoane interesate împotriva măsurilor luate de administratorul provizoriu, de administratorul insolvabilităţii/lichidator;i) confirmarea planului procedurii de restructurare sau, după caz, de lichidare după votarea lui de către creditori; j) soluţionarea cererii depuse de administratorul insolvabilităţii sau de comitetul creditorilor privind încetarea procedurii de restructurare şi intrarea în faliment;k) examinarea raportului administratorului provizoriu, cel al administra-torului insolvabilităţii/lichidatorului;l) anularea hotărîrii adunării creditorilor şi a comitetului creditorilor;m) ridicarea sechestrelor de pe patrimoniul debitorului şi anularea altor măsuri de asigurare sau de limitare a debitorului, administratorului insolvabilităţii şi/sau a lichidatorului în dreptul de administrare şi de valorificare a masei debitoare, aplicate de alte instanţe de judecată sau de organele abilitate în acest sens;n) pronunţarea hotărîrii de încetare a procesului;o) alte competențe stabilite de prezenta lege și de Codul de procedură civilă. (6) În competenţa instanţei de insolvabilitate intră şi controlul judecătoresc asupra activităţii administratorului provizoriu, administratorului insolvabilităţii şi/sau a lichidatorului, procesele şi cererile de natură judiciară privind constatarea faptelor aferente procedurii de insolvabilitate. (7) Instanța de insolvabilitate nu are în competența sa atribuţii manageriale, acestea fiind exercitate de către administratorul provizoriu, administratorul insolvabilităţii/lichidator sau, în mod

excepţional, de către debitor dacă nu i s-a ridicat dreptul de a îşi administra patrimoniul. Deciziile manageriale pot fi controlate sub aspectul oportunităţii de către creditori prin organele lor. (8) Hotărîrile și încheierile instanţei de insolvabilitate sînt definitive şi executorii din momentul pronunțării. (9) Dispoziţiile privind incompatibilitatea nu sînt aplicabile instanţei de insolvabilitate care pronunţă succesiv hotărîri în acelaşi dosar de insolvabilitate, cu excepţia rejudecării după casarea hotărîrii în recurs.

Potrivit art. 9 din Legea insolvabilității, procesul de insolvabilitate se intentează doar în temeiul unei cereri de intentare a procesului de insolvabilitate (denumită în continuare cerere introductivă).

Potrivit prevederilor art. 10 din Legea insolvabilității, intentarea unui proces de insolvabilitate presupune existenţa unui temei general sau special. Temeiul general de intentare a unui proces de insolvabilitate constă în incapacitatea de plată a debitorului. Temeiul special de intentare a unui proces de insolvabilitate constă în supra îndatorarea debitorului în cazul în care acesta este persoană juridică responsabilă de creanţele creditorilor în limitele patrimoniului său. în acest caz, la baza evaluării patrimoniului debitorului trebuie pusă continuarea activităţii lui dacă acest fapt este posibil.

Iar potrivit art. 12 din Legea insolvabilității, dreptul de a depune cerere introductivă îl dețin: debitorul, creditorii, alte persoane indicate în prezenta lege

În conformitate cu art. 18 alin. (1) din Legea insolvabilității, creditorul poate depune cerere introductivă dacă are un interes legitim în intentarea procesului de insolvabilitate și își poate argumenta creanțele și temeiurile de intentare a procesului. Potrivit alin. (4) al aceluiași articol, creditorul poate depune cerere introductivă doar după epuizarea posibilităților de recuperare a creanței în procedură prealabilă, inclusiv prin intermediul unui proces de mediere.

Conform art. 20 alin. (2) lit. a), b), c) și d) din Legea insolvabilității, la cererea introductivă a creditorului se anexează înscrisurile care justifică obligațiile debitorului, dovada notificării prealabile a debitorului, dovada notificării Serviciului Fiscal de Stat și înscrisurile care confirmă parcurgerea procedurii prealabile de recuperare a creanței, inclusiv procesul-verbal de încetare a medierii.

Potrivit art. 22 alin. (1) din Legea insolvabilității, instanța de insolvabilitate restituie fără examinare cererea introductivă întocmită cu încălcarea art. 20 sau a art. 17. Prin urmare, restituirea trebuie să se întemeieze pe constatarea unei încălcări concrete a cerințelor legale aplicabile cererii introductive și înscrisurilor anexate.

La caz, materialele cauzei denotă cu certitudine faptul că, la data de 20 octombrie 2025, avocatul Buhnaci Tudor, acționând în interesele creditorului S.R.L. „ELECTROMOTOR-SERVICE”, a depus cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul S.R.L. „TRUCK

PETROL”, invocând existența unei creanțe în sumă totală de 13 539 745,41 lei, constituită din datoria principală restantă în mărime de 11 372 250 lei și dobânda de întârziere în sumă de 2 167 495,41 lei.

În susținerea cererii introductive, creditorul a făcut referire la tranzacția nr. 01/09 din 23 septembrie 2022, încheiată în cadrul procedurii de mediere, prin care părțile au convenit asupra modalității de stingere a obligațiilor rezultate din contractele de împrumut și din contractul de cesiune a creanței, debitorul asumându-și obligația de achitare a sumei totale de 42 500 000 lei, conform graficului stabilit prin tranzacție.

Prin încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, din 23 octombrie 2025, cererea introductivă a fost restituită fără examinare, în temeiul art. 22 alin. (1) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, instanța de fond apreciind că nu au fost respectate cerințele art. 20 alin. (2) lit. d) din aceeași lege.

În motivarea soluției, prima instanță a reținut că înscrisurile anexate pentru confirmarea parcurgerii procedurii prealabile de recuperare a creanței, inclusiv procesul-verbal de încetare a medierii, se referă la suma de 42 500 000 lei, în timp ce prin cererea introductivă creditorul pretinde suma de 13 539 745,41 lei. În aceste condiții, judecătorul a considerat necesară parcurgerea unei noi proceduri de mediere, distincte, pentru cuantumul creanței invocate prin cererea introductivă.

Verificând legalitatea și temeinicia încheierii contestate, prin prisma argumentelor recursului, a circumstanțelor cauzei și a normelor legale incidente, Completul judiciar consideră că soluția instanței de fond este neîntemeiată, fiind rezultatul interpretării și aplicării eronate a prevederilor art. 18 alin. (4), art. 20 alin. (2) lit. d) și art. 22 alin. (1) din Legea insolvabilității.

În acest sens, Completul judiciar reține că, potrivit art. 18 alin. (4) din Legea insolvabilității, creditorul poate depune cerere introductivă doar după epuizarea tuturor posibilităților de recuperare a creanței în procedură prealabilă, inclusiv prin intermediul unui proces de mediere.

Totodată, conform art. 20 alin. (2) lit. d) din aceeași lege, la cererea introductivă a creditorului se anexează înscrisurile care confirmă parcurgerea procedurii prealabile de recuperare a creanței, inclusiv procesul-verbal de încetare a medierii.

Iar potrivit art. 22 alin. (1) din Legea insolvabilității, instanța de insolvabilitate restituie fără examinare cererea introductivă întocmită cu încălcarea art. 20 sau a art. 17.

Din interpretarea sistemică a normelor enunțate rezultă că legiuitorul a instituit obligația creditorului de a demonstra întreprinderea demersurilor prealabile pentru recuperarea creanței, anterior sesizării instanței de insolvabilitate, precum și obligația de a anexa înscrisurile justificative corespunzătoare.

Finalitatea acestor dispoziții constă în oferirea posibilității soluționării amiabile a diferendului dintre creditor și debitor și evitarea declanșării premature a unei proceduri judiciare colective, atunci când obligațiile pot fi executate pe cale voluntară.

Totuși, Completul judiciar subliniază că obligația parcurgerii procedurii prealabile trebuie interpretată în raport cu natura și identitatea raportului obligațional supus medierii, iar nu exclusiv prin prisma corespondenței numerice dintre cuantumul creanței inițiale și valoarea soldului pretins ulterior.

Or, legea nu instituie în mod expres obligația reluării procedurii de mediere pentru fiecare modificare a cuantumului unei creanțe care își păstrează izvorul juridic, intervenită ca urmare a executării parțiale a obligațiilor asumate anterior de debitor.

În speță, din însăși motivarea încheierii contestate rezultă că instanța de fond a constatat existența și anexarea la cererea introductivă a înscrisurilor referitoare la parcurgerea procedurii prealabile, inclusiv a procesului-verbal de încetare a medierii și a tranzacției nr. 01/09 din 23 septembrie 2022.

Mai mult, prima instanță a reținut că tranzacția respectivă a fost încheiată în vederea soluționării amiabile a litigiului privind neonorarea obligațiilor de plată rezultate din contractul de împrumut nr. 8/11/19 din 08 noiembrie 2019, contractul de împrumut nr. 01/01/20 din 31 ianuarie 2020 și contractul de cesiune a creanței nr. 03c/19 din 14 august 2019.

Prin urmare, Completul judiciar constată că înscrisurile prezentate de creditor se referă la raporturile obligaționale indicate drept temei al cererii introductive, iar simpla împrejurare că suma pretinsă ulterior este inferioară cuantumului convenit prin tranzacție nu constituie, în sine, un argument suficient pentru a considera că procedura prealabilă la caz nu a fost parcursă.

În acest context, Completul judiciar consideră necesar de a evidenția distincția dintre modificarea cuantumului unei obligații și modificarea izvorului juridic al acesteia.

Astfel, executarea parțială a unei obligații bănești are drept consecință diminuarea întinderii prestației datorate, fără a determina, prin ea însăși, stingerea integrală a raportului obligațional sau nașterea unei obligații distincte în privința soldului rămas neachitat.

Respectiv, atunci când creditorul pretinde recuperarea părții neexecutate a unei obligații care a făcut anterior obiectul unei proceduri de mediere, diferența dintre suma inițială și soldul restant nu poate fi asimilată automat existenței unei creanțe noi, pentru care ar fi obligatorie inițierea unei proceduri prealabile separate.

Completul judiciar reține că determinantă pentru aprecierea respectării cerințelor art. 20 alin. (2) lit. d) din Legea insolvabilității este legătura juridică dintre creanța invocată în cererea introductivă și obligațiile care au constituit

obiectul procedurii prealabile, iar nu identitatea aritmetică absolută a cuantumurilor respective.

La caz, recurentul a susținut că, din suma totală de 42 500 000 lei convenită prin tranzacția mediată, debitorul a efectuat plăți parțiale în mărime de 31 127 750 lei, soldul datoriei principale constituind 11 372 250 lei, la care a fost calculată dobânda de întârziere în sumă de 2 167 495,41 lei.

Totodată, recurentul a făcut referire la prevederile pct. 4.4 și 4.6 din tranzacția nr. 01/09 din 23 septembrie 2022, susținând că acestea reglementează graficul de executare a obligațiilor și ordinea imputării plăților efectuate de debitor.

Prin urmare, argumentul recurentului potrivit căruia creanța invocată în cererea introductivă reprezintă partea rămasă neexecutată a obligațiilor asumate prin tranzacția mediată nu putea fi înlăturat de prima instanță exclusiv pe considerentul diferenței dintre cuantumurile indicate.

Or, instanța de fond nu a identificat existența unui alt raport obligațional, distinct de cel care a constituit obiectul tranzacției mediate, și nici nu a expus considerente juridice care să justifice concluzia că executarea parțială a obligațiilor asumate prin tranzacție ar determina necesitatea parcurgerii unei noi proceduri de mediere.

În aceeași ordine de idei, Completul judiciar subliniază că, în măsura în care obligațiile pretinse prin cererea introductivă derivă din același raport juridic supus anterior medierii, împrejurarea executării parțiale a acestora nu poate lipsi de relevanță juridică procedura prealabilă deja parcursă.

O interpretare contrară ar conduce la situația în care creditorul ar fi obligat să inițieze o nouă procedură de mediere după fiecare plată parțială efectuată de debitor, deși raportul obligațional și temeiul juridic al creanței rămân neschimbate.

Completul judiciar consideră că o asemenea interpretare ar institui o condiție procedurală suplimentară, care nu rezultă în mod expres din prevederile art. 18 alin. (4) și art. 20 alin. (2) lit. d) din Legea insolvabilității și care ar putea conduce la restrângerea nejustificată a posibilității creditorului de a solicita examinarea cererii introductive.

Totodată, Completul judiciar consideră că, la aprecierea respectării cerințelor art. 20 alin. (2) lit. d) din Legea insolvabilității, prezintă relevanță și notificarea prealabilă invocată de creditor, prin care acesta a solicitat executarea obligațiilor scadente și a avertizat debitorul asupra intenției de a sesiza instanța de insolvabilitate. Demersurile de recuperare a creanței urmează a fi apreciate în ansamblul lor, prin coroborarea tranzacției mediate, a procesului-verbal de încetare a medierii, a notificării prealabile și a celorlalte înscrisuri anexate cererii introductive, iar nu exclusiv prin comparația sumelor înscrise în acestea.

În aceeași ordine de idei, Completul judiciar reține că suma de 2 167 495,41 lei a fost pretinsă de creditor cu titlu de dobândă de întârziere, ca efect al

neexecutării la termen a obligațiilor bănești asumate de debitor. Simpla includere a acestei sume în cuantumul creanței invocate nu demonstrează, prin ea însăși, existența unui raport obligațional distinct. În măsura în care dobânda derivă din neexecutarea obligațiilor care au constituit obiectul tranzacției, aceasta poate prezenta o legătură juridică directă cu obligația principală.

Totuși, temeiul juridic al dobânzii, perioada de calcul și corectitudinea cuantumului solicitat necesită aprecierea înscrisurilor justificative. Completul judiciar nu stabilește prin prezenta decizie că aceste accesorii sunt datorate și nici că întreaga creanță pretinsă este certă, lichidă și exigibilă, aspecte ce urmează a fi examinate la etapa procesuală corespunzătoare.

Mai mult, Completul judiciar subliniază că restituirea cererii introductive, în temeiul art. 22 alin. (1) din Legea insolvabilității, trebuie să se sprijine pe identificarea unei încălcări concrete a cerințelor legale de sesizare a instanței. În speță, prima instanță nu a indicat un raport obligațional diferit care ar fi generat soldul pretins și nu a explicat de ce plățile parțiale efectuate în executarea tranzacției ar impune reluarea medierii. Diferența dintre cuantumurile menționate în acte, fără examinarea originii sale juridice, nu constituie o motivare suficientă a restituirii cererii introductive.

Completul judiciar reține că simpla constatare a diferenței dintre cuantumul obligațiilor stabilite prin tranzacția mediată și suma solicitată prin cererea introductivă nu este suficientă pentru a fundamenta concluzia nerespectării procedurii prealabile. Or, instanța de fond urma să explice în ce măsură această diferență afectează identitatea raportului obligațional și de ce înscrisurile anexate nu ar confirma întreprinderea demersurilor prealabile pentru recuperarea obligațiilor rămase neexecutate. În lipsa unei asemenea analize, concluzia privind necesitatea reluării medierii nu dispune de o fundamentare juridică suficientă pentru aplicarea sancțiunii procesuale a restituirii cererii introductive.

Completul judiciar nu poate reține nici argumentul instanței de fond referitor la faptul că tranzacția de împăcare a fost confirmată anterior prin încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul Central, din 20 februarie 2024, pronunțată în dosarul nr. 2i-16/2023.

Or, confirmarea judiciară a tranzacției de împăcare și pretinsa neexecutare ulterioară a obligațiilor asumate prin aceasta reprezintă împrejurări juridice distincte.

Faptul confirmării tranzacției într-o procedură judiciară anterioară nu demonstrează, prin el însuși, că obligațiile asumate au fost executate integral și nici nu justifică concluzia că înscrisurile aferente medierii nu ar mai putea fi invocate pentru confirmarea parcurgerii procedurii prealabile în privința obligațiilor rămase neexecutate.

Dimpotrivă, existența unei tranzacții confirmate judiciar constituie un element relevant pentru identificarea raportului obligațional și a angajamentelor asumate de părți, urmând ca efectele acesteia și situația executării obligațiilor să fie apreciate în cadrul procedural corespunzător.

Prin urmare, referirea primei instanțe la existența dosarului nr. 2i-16/2023 nu este suficientă pentru a fundamenta concluzia că procedura prealabilă nu a fost respectată în prezenta cauză, în lipsa unei analize a raportului dintre obligațiile asumate prin tranzacție și soldul pretins ulterior de creditor.

În acest context, Completul judiciar subliniază că existența unei încheieri judecătorești de confirmare a tranzacției de împăcare impune distingerea efectelor juridice ale acesteia de problema respectării procedurii prealabile de recuperare a creanței. Or, împrejurarea confirmării judiciare a tranzacției nu poate constitui, prin ea însăși, un argument pentru a considera că medierea nu a fost parcursă în privința obligațiilor asumate de debitor. Eventualele consecințe ale confirmării tranzacției, inclusiv sub aspectul caracterului executoriu și al mijloacelor de valorificare a drepturilor creditorului, urmează a fi apreciate distinct, în cadrul procedural corespunzător, fără a putea fi confundate cu motivul concret al restituirii cererii introductive reținut de prima instanță.

În continuare, Completul judiciar consideră necesar de a sublinia că verificarea respectării condițiilor de primire a cererii introductive nu poate fi confundată cu examinarea temeiniciei creanței și a existenței temeiurilor de intentare a procesului de insolvabilitate.

Potrivit art. 22 alin. (1) din Legea insolvabilității, restituirea cererii introductive constituie consecința nerespectării cerințelor prevăzute de art. 17 sau art. 20 din aceeași lege.

Respectiv, la această etapă procesuală, instanța de insolvabilitate urmează să verifice îndeplinirea cerințelor legale referitoare la conținutul cererii introductive și la înscrisurile obligatorii care trebuie anexate acesteia, inclusiv existența documentelor care confirmă parcurgerea procedurii prealabile de recuperare a creanței.

Această verificare nu presupune însă stabilirea definitivă a existenței, întinderii și exigibilității creanței, nici soluționarea eventualelor divergențe referitoare la executarea obligațiilor sau la corectitudinea calculului sumelor pretinse.

Or, asemenea aspecte țin de examinarea temeiniciei cererii introductive și necesită aprecierea probelor în cadrul procedurii prevăzute de Legea insolvabilității.

Potrivit art. 34 alin. (1) din Legea insolvabilității, instanța de insolvabilitate hotărăște, în baza aprecierii temeiului de insolvabilitate și a faptelor constatate în

cadrul examinării cererii introductive, asupra intentării procedurii de insolvabilitate sau asupra respingerii cererii introductive.

Din conținutul normei enunțate rezultă că aprecierea existenței temeiurilor de insolvabilitate, a situației obligațiilor debitorului și a circumstanțelor relevante pentru intentarea procedurii constituie obiectul examinării cererii introductive, iar nu al controlului preliminar privind respectarea cerințelor de formă și de anexare a înscrisurilor.

În speță, prima instanță, deși a constatat anexarea documentelor privind procedura de mediere, a apreciat că acestea nu confirmă parcurgerea procedurii prealabile pentru creanța actuală, pornind exclusiv de la diferența dintre suma convenită inițial și cea pretinsă ulterior.

În opinia Completului judiciar, această abordare nu ține seama în mod corespunzător de faptul că o creanță poate suferi modificări cantitative ca urmare a executării parțiale, fără ca aceste modificări să afecteze identitatea raportului juridic din care derivă.

Mai mult, eventuala necesitate de a verifica modalitatea de imputare a plăților, întinderea obligației principale rămase neexecutate sau temeiul și cuantumul dobânzii de întârziere nu justifică, prin ea însăși, restituirea cererii introductive pentru neparcurgerea procedurii prealabile.

Aceste împrejurări pot fi apreciate în cadrul examinării cererii introductive, prin raportare la actele juridice prezentate, la dovezile executării obligațiilor și la celelalte probe relevante.

În acest context, Completul judiciar precizează că argumentele expuse nu echivalează cu recunoașterea definitivă a creanței invocate de creditor și nici cu stabilirea faptului că suma de 13 539 745,41 lei este integral certă, lichidă și exigibilă.

De asemenea, instanța de recurs nu se pronunță asupra corectitudinii calculului dobânzii de întârziere în mărime de 2 167 495,41 lei, asupra modalității de imputare a plăților sau asupra existenței efective a incapacității de plată a debitorului.

Aceste chestiuni urmează a fi examinate de instanța de insolvabilitate în condițiile și la etapa procesuală prevăzute de lege.

Completul judiciar reține că obiectul prezentului control judiciar îl constituie exclusiv legalitatea restituirii cererii introductive pentru pretinsa nerespectare a procedurii prealabile, iar nu temeinicia solicitării de intentare a procesului de insolvabilitate.

Sub acest aspect, Completul judiciar consideră că instanța de fond a acordat o semnificație juridică determinantă diferenței dintre cuantumul creanței inițiale și soldul invocat ulterior, fără a demonstra că această diferență ar reflecta existența unor obligații distincte de cele care au făcut obiectul medierii.

Or, simpla constatare a unei asemenea diferențe nu este suficientă pentru a concluziona că înscrisurile privind procedura prealabilă sunt lipsite de relevanță și că creditorul era obligat să inițieze o nouă mediere.

În acest sens, Completul judiciar apreciază că interpretarea art. 20 alin. (2) lit. d) din Legea insolvabilității trebuie să asigure un echilibru între necesitatea respectării procedurii prealabile obligatorii și dreptul creditorului de a supune examinării instanței o cerere introductivă întemeiată pe obligații pretins neexecutate.

Exigențele procedurale instituite de legiuitor nu pot fi extinse prin interpretare astfel încât să impună repetarea unor demersuri prealabile exclusiv din cauza diminuării cuantumului creanței, atunci când această diminuare este explicată prin executarea parțială a obligațiilor care au constituit obiectul medierii.

Totodată, Completul judiciar subliniază că o asemenea concluzie nu exclude obligația creditorului de a prezenta documente suficiente pentru identificarea creanței, a temeiului acesteia și a raportului său cu procedura prealabilă parcursă.

Însă, în circumstanțele prezentei cauze, prima instanță nu a fundamentat existența unei neconcordanțe juridice între obiectul medierii și creanța pretinsă, ci s-a limitat, în esență, la constatarea necorespunderii cuantumurilor.

Prin urmare, Completul judiciar constată că prima instanță a interpretat și aplicat eronat prevederile art. 20 alin. (2) lit. d) din Legea insolvabilității, apreciind că diferența dintre suma care a constituit obiectul tranzacției mediate și soldul invocat prin cererea introductivă impune, în mod obligatoriu, parcurgerea unei noi proceduri de mediere.

O asemenea concluzie nu rezultă din conținutul normelor legale incidente și nu poate constitui, în circumstanțele speței, un temei suficient pentru restituirea cererii introductive în condițiile art. 22 alin. (1) din aceeași lege.

În consecință, Completul judiciar consideră întemeiate argumentele recurentului referitoare la interpretarea eronată a dispozițiilor legale ce reglementează parcurgerea procedurii prealabile și restituirea cererii introductive.

Față de cele ce preced, Completul judiciar ajunge la concluzia că încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, din 23 octombrie 2025, a fost emisă cu aplicarea eronată a normelor procedurale, motiv pentru care urmează a fi casată integral.

La rejudecare, instanța de fond urmează să reexamineze chestiunea primirii cererii introductive, prin prisma cerințelor prevăzute de Legea insolvabilității, ținând cont de considerentele expuse în prezenta decizie, fără a condiționa respectarea procedurii prealabile exclusiv de identitatea numerică dintre suma supusă medierii și soldul pretins ulterior.

Totodată, instanța de fond va verifica respectarea celorlalte cerințe legale incidente etapei de primire a cererii introductive și va adopta soluția procesuală

corespunzătoare, fără ca prezenta decizie să anticipeze soluția asupra temeiniciei cererii de intentare a procesului de insolvabilitate.

În consecință, Completul specializat consideră că, restituirea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate s-a dispus cu încălcarea normelor de drept procedural, fiind aplicate eronat prevederile art. 20 alin. (1) lit d) din Legea insolvabilităţii, or în cazul dat nu sunt întrunite condițiile ce ar oferi instanței de judecată dreptul de a restitui fară examinare cererea introductivă.

Faţă de cele ce preced şi având în vedere faptul că și ținînd cont de faptul, că argumentele expuse în recurs sînt fondate, deoarece prima instanță la emiterea încheierii contestate a încălcat normele de drept procedural și a emis o încheiere nefondată, Completul judiciar ajunge la concluzia de a admite recursul, a casa integral încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 23 octombrie 2025, cu remiterea pricinii spre judecare în prima instanță, în același complet de judecată.

În conformitate cu art. 426–427 din Codul de procedură civilă, Completul judiciar al Curții de Apel Centru, –

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de creditorul ”ELECTROMOTOR-SERVICE” S.R.L..

Se casează integral încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 23 octombrie 2025, prin care a fost restituită cererea introductivă depusă de ”ELECTROMOTOR-SERVICE” S.R.L. cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate față de S.R.L. „TRUCK PETROL”, ***cu trimiterea cauzei la rejudecare din faza de primire a cererii, în aceiași instanță și în același complet de judecată.***

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele completului,
Judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Ghedrovici Nicolae

Bostan Angela